

Súd: Najvyšší správny súd SR  
Spisová značka: 2Asan/10/2020  
Identifikačné číslo spisu: 7017200019  
Dátum vydania rozhodnutia: 2. februára 2022  
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:7017200019.1

## ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M. (sudca spravodajca) a JUDr. Mariána Fečíka v právnej veci žalobcu: F. D. Š. Č., Z. XX.XX.XXXX, B. V. K., A. X, X..H..B. XX, proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Račianska 71, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 01996/Os/2009/153/RK zo dňa 8.11.2016 a o návrhu žalobcu na prerušenie konania, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/36/2017 - 97 z 26.02.2020, takto

### rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. č. k. 2S/36/2017 - 97 z 26.02.2020 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

### Odôvodnenie

#### I. Konanie pred správnymi orgánmi

1. Žalovaný rozhodnutím č. 28386/2015/15 zo dňa 29.7.2015 rozhodol o vyčiarknutí žalobcu ako znalca zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov (ďalej aj „zoznam znalcov“) podľa § 27 ods. 3 písm. d/ zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej aj „zákon o znalcoch“) z dôvodu spáchania iného správneho deliktu. Ministerka spravodlivosti rozhodnutie potvrdila rozhodnutím č. 28386/2015/15/RK zo dňa 26.10.2015 (ďalej aj „druhostupňové rozhodnutie o vyčiarknutí zo zoznamu znalcov“). Žalobca napadol toto rozhodnutie žalobou a navrhol priznať žalobe odkladný účinok. Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 5S/1/2016 zo dňa 3.7.2017 zamietol návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe a rozsudkom č. k. 5S/1/2016-184 zo dňa 4.7.2017 zamietol aj žalobu ako nedôvodnú. Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 10Asan/8/2018 zo dňa 28.2.2019 zrušil rozsudok krajského súdu pre nepreskúmateľnosť a vec mu vrátil na ďalšie konanie; v kasačnom konaní zamietol návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Krajský súd v Bratislave v ďalšom konaní, vedenom už pod sp. zn. 5S/65/2019, uznesením zo dňa 9.7.2019 zamietol opakovaný návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe a uznesením zo dňa 9.12.2019 zastavil konanie o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. V merite veci rozhodol rozsudkom zo dňa 21.09.2021 tak, že druhostupňové rozhodnutie o vyčiarknutí

zo zoznamu znalcov v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil ministerstvu spravodlivosti na ďalšie konanie, a to z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. d) a g) SSP, t. j. d) pre nepreskúmateľnosť a g) pre podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

2. Keďže žalobca do 15 dní od právoplatnosti druhostupňového rozhodnutia o vyčiarknutí zo zoznamu znalcov neodovzdal žalovanému preukaz a textovú časť pečiatky znalca ako identifikačné znaky znalca a nereagoval ani na výzvu žalovaného, bola mu uložená pokuta v sume 300,- EUR za spáchanie priestupku podľa § 26 ods. 1 písm. b/ zákona o znalcoch spočívajúceho v nevrátení preukazu znalca a textových častí pečiatok v období od 19.11.2015 do 29.02.2016.

3. Žalobca uloženú pokutu 300,- EUR nezaplatil a preukaz a textovú časť pečiatky znalca žalovanému nevrátil. Žalovaný rozhodnutím č. 01996/Os/2009/153 zo dňa 9.8.2016 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie o pokute“) uložil žalobcovi ďalšiu pokutu v sume 700,- EUR podľa druhej vety § 26 ods. 2 zákona o znalcoch za spáchanie priestupku podľa § 26 ods. 1 písm. b/ zákona o znalcoch spočívajúceho v nevrátení preukazu znalca a textových častí pečiatok žalovanému v období od 1.3.2016 do 4.8.2016.

4. Ministerka spravodlivosti SR rozhodnutím č. 01996/Os/2009/153/RK zo dňa 8.11.2016 (ďalej aj „druhostupňové rozhodnutie o pokute“) zamietla rozklad žalobcu a potvrdila prvostupňové rozhodnutie o pokute.

5. Pri rozhodovaní o výške sankcie žalovaný vychádzal zo samotného spáchania skutku aj z účelu správneho trestania. Výška uloženej sankcie má byť úmerná závažnosti protiprávneho konania. V predmetnej veci možno hovoriť o vedomom a úmyselnom nesplnení si povinnosti, ktorá bola žalobcovi uložená na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia. Ide o trvajúci delikt; ani uloženie pokuty v sume 300,- EUR neprimálo žalobcu, aby vrátil preukaz znalca a textovú časť pečiatok a ukončil protiprávny stav.

## II. Konanie pred krajským súdom

6. Včas podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal, aby krajský súd zrušil prvostupňové rozhodnutie o pokute i druhostupňové rozhodnutie o pokute, odložil ich vykonateľnosť a vrátil vec prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. Namietal, že v konaní pred správnym orgánom sa vyskytla vada, ktorá mohla mať vplyv na nezákonnosť rozhodnutia, keďže nebol predvolaný na ústne pojednávanie v konaní vedenom pod č. 28386/2015/15 (vyčiarknutie zo zoznamu znalcov). Žalobca v podstate namietal nezákonnosť rozhodnutia o vyčiarknutí zo zoznamu znalcov a poukazoval na skutkové okolnosti konania predchádzajúceho tomuto rozhodnutiu.

7. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) na pojednávaní dňa 9.10.2019 uložil žalobcovi povinnosť doručiť žalovanému preukaz znalca a textovú časť úradnej pečiatky v lehote 10 dní, žalobca s touto povinnosťou súhlasil. Žalovaný sa mal následne vyjadriť, či navrhne uspokojenie žalobcu podľa § 101 SSP. Žalovaný správne súdu oznámil, že mu žalobca dňa 21.10.2019 vrátil preukaz znalca a textovú časť úradnej pečiatky. Žalovaný uviedol, že vzhľadom na § 65 ods. 3 Správneho poriadku nemôže zobrať do úvahy pri upustení od potrestania vrátenie identifikačných znakov znalca až v októbri 2019, po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia o priestupku. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej aj „zákon o priestupkoch“) upustenie od potrestania prichádza do úvahy len vtedy, keď na nápravu stačí samotné pojednanie priestupku.

8. Krajský súd následne rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 2S/36/2017 - 97 z 26.02.2020 (ďalej aj „preskúmaný rozsudok“) tak, že návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, druhostupňové rozhodnutie o pokute zmenil tak, že zmenil prvostupňové rozhodnutie o pokute v časti uloženej pokuty v sume 700,- EUR podľa druhej vety § 26 ods. 2 zákona o znalcoch a upustil od uloženia sankcie. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

9. Krajský súd v odôvodnení preskúmaného rozsudku poukázal na aplikáciu zásad trestného práva na rozhodovanie o správnych deliktoch. Krajský súd považoval za jednoznačne preukázané, že

žalobca sa dopustil priestupku vedomým a úmyselným konaním, keď po právoplatnom vyčiarknutí zo zoznamu znalcov podľa § 8 ods. 1 písm. e/ zákona o znalcoch v zákonnej lehote 15 dní nevrátil žalovanému identifikačné znaky znalca, t. j. preukaz znalca a textové časti pečiatok, tak ako mu to ukladá § 8 ods. 3 zákona o znalcoch v znení účinnom v čase nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Uvedená 15- dňová lehota je zákonnou lehotou, ktorú nemožno predĺžiť ani odpustiť.

10. Krajský súd uviedol, že pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutí o pokute za neodovzdanie identifikačných znakov znalca nemožno súdne preskúvacie konanie rozhodnutia o vyčiarknutí žalobcu zo zoznamu znalcov považovať za dôvod prerušenia konania, pretože skutková podstata priestupku podľa § 8 ods. 3 zákona o znalcoch je pomerne prísna - vyčiarknutý znalec je povinný v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia vrátiť žalovanému preukaz a textové časti pečiatok. Ak znalec svoju povinnosť v 15-dňovej lehote nesplní, dopúšťa sa priestupku. Zákon o znalcoch neupravuje žiadne liberačné dôvody. Pre krajský súd je právoplatné rozhodnutie o vyčiarknutí žalobcu zo zoznamu záväzné podľa § 131 SSP. Okrem toho krajský súd aj Najvyšší súd SR opakovane zamietli žiadosti žalobcu o priznanie odkladného účinku správnej žalobe proti rozhodnutiu o vyčiarknutí zo zoznamu znalcov.

11. Krajský súd však zároveň poukázal na to, že v priebehu súdneho konania došlo k naplneniu účelu sankčného konania, ktorým je odovzdanie preukazu a textovej časti úradnej pečiatky žalobcom. Preto krajský súd aplikoval moderačné oprávnenie, ktoré mu poskytuje Správny súdny poriadok a vykonal vo veci dokazovanie na nariadených pojednávaniach.

12. Podľa názoru krajského súdu účel správneho trestania bol dosiahnutý aj prejednaním veci pred správnym súdom, keď žalobca v priebehu súdneho konania vrátil žalovanému všetky identifikačné znaky vymedzené v rozhodnutiach o pokute. Preto krajský súd postupom podľa § 198 ods. 1 písm. b/ SSP zmenil druhostupňové rozhodnutie v časti uloženej sankcie tak, že zmenil prvostupňové rozhodnutie v časti uloženej sankcie a upustil od uloženia sankcie žalobcovi. Možnosť upustenia od uloženia sankcie odôvodnil tak, že to umožňuje aj zákon o znalcoch (§ 26 ods. 3 druhá veta v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia v spojení s § 82, § 51 zákona o priestupkoch a § 59 ods. 2 SP) a zákon o priestupkoch (§ 82). Správny poriadok (§ 59 ods. 2) aj zákon o priestupkoch (§ 82, § 51 v spojení s § 59 ods. 2 SP) umožňujú, aby druhostupňový orgán verejnej správy zmenil prvostupňové rozhodnutie, preto je postup správneho súdu súladný s § 198 ods. 2 SSP. Rozsudok správneho súdu v časti upustenia od uloženia sankcie nahrádza výrok rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 198 ods. 3 SSP).

### III. Kasačná sťažnosť a vyjadrenie

13. Proti preskúvanému rozsudku podal žalovaný (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, pretože mal za to, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Nezákonnosť preskúvaného rozsudku videl sťažovateľ v tom, že krajský súd rozhodol mimo rámca žalobného návrhu a právna úprava nepripúšťala rozhodnutie takýmto spôsobom. Žalovaný poukázal na to, že žaloba neobsahovala návrh na postup podľa § 198 ods. 1 písm. b) SSP (sankčná moderácia) a žaloba ani nebola doplnená o takýto návrh v rámci lehoty na podanie žaloby podľa § 181 ods. 1 SSP.

15. Krajský súd síce prerušil konanie na pojednávaní dňa 9.10.2019 za účelom zistenia, či žalovaný navrhuje uspokojenie žalobcu podľa § 101 ods. 1 SSP. Podľa žalovaného však vyjadrenie žalobcu na predmetnom pojednávaní nemožno považovať za jeho návrh na rozhodnutie podľa § 198 ods. 1 písm. b) SSP a aj keby ho bolo možné považovať za takýto návrh, krajský súd naň nemôže prihliadnúť, pretože žalobca môže rozšíriť alebo doplniť správnu žalobu o ďalší žalobný návrh alebo bod len do konca lehoty ustanovenej na podanie žaloby a k vyjadreniu došlo po tejto lehote.

16. Okrem toho žalovaný poukázal aj na mylnosť úvahy krajského súdu, podľa ktorej účel správneho trestania bol dosiahnutý prejednaním veci pred súdom. Keďže žalobca opäť žiadal žalovaného o

vrátenie identifikačných znakov po oboznámení sa s jeho listom z 18.11.2019, žalovaný sa domnieva, že jedinou motiváciou žalobcu bolo vyhnúť sa sankcionovaniu.

17. Na záver žalovaný podotkol, že využitie sankčnej moderácie súdom, tak že sa upustí od potrestania, by malo byť len výnimočné a nemalo by sa vzťahovať na prípady, kedy žalobca úmyselne, dlhodobo a opakovane porušuje svoje povinnosti.

18. Na základe hore uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

19. Ku kasačnej sťažnosti žalovaného sa vyjadril aj žalobca. Vo svojom podaní sa však vôbec nevyjadril k sťažnostným námietkam žalovaného ani k podstate prejednávanej veci, ktorou je uloženie pokuty za neodovzdanie identifikačných znakov znalca. Naopak, žalobca sa vyjadril len k skutočnostiam týkajúcim sa veci vyčiarknutia jeho osoby zo zoznamu znalcov, ktorá je predmetom samostatného súdneho prieskumu. Na záver svojho vyjadrenia požaduje, aby Najvyšší súd SR zrušil druhostupňové rozhodnutie o pokute i prvostupňové rozhodnutie o pokute, prikázal žalovanému vrátiť mu identifikačné znaky znalca a uhradiť majetkovú ujmu a nemajetkovú ujmu v sume viac ako 40 tisíc EUR.

#### IV. Konanie pred Najvyšším správnym súdom SR

20. Najvyšší správny súd SR začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 1.8.2021 (§101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu SR na Najvyšší správny súd SR odo dňa 1.8.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 1.8.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu SR (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu SR a bola jej pridelená sp. zn. 2Asan/10/2020. Od 1.8.2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd SR. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 1S Najvyššieho správneho súdu SR, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

21. Najvyšší správny súd SR ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP preskúmal napadnutý rozsudok, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného je dôvodná.

22. Na podanie žalobcu označené ako vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd SR nemá ako prihliadať. Za predpokladu, že toto podanie sa aj obsahovo posúdi ako vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti, potom je potrebné konštatovať, že neuvádza nijaké relevantné argumenty, ktorými by žalobca vecne reagoval na sťažnostné námietky žalovaného. Rovnako toto podanie kasačný súd nepovažuje ani za kasačnú sťažnosť, lebo neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti v zmysle § 438 a nasl. SSP a vôbec neuvádza, v čom žalobca vidí nezákonnosť preskúmaného rozsudku. Navyše si žalobca podaním uplatňuje náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, pričom rozhodovanie o jej priznaní nepatrí do predmetu právomoci správnych súdov v zmysle § 2, § 6 a §7 SSP. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6NdsSŽ 6/2006: „Súd v správnom súdnictve nemôže rozhodnúť o určovacej žalobe, ani o žalobe o neplatnosť (rozhodnutia, listiny či právneho úkonu), ani o žalobe na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.“

23. Predmetom meritórneho prieskumu správnym súdom boli rozhodnutia správnych orgánov o uložení pokuty žalobcovi za spáchanie priestupku spočívajúceho v nevrátení identifikačných znakov znalca podľa § 8 ods. 3 zákona o znalcoch po tom, čo bol žalobca ako znalec právoplatne vyčiarknutý zo zoznamu znalcov. Žalobca v priebehu konania pred správnym súdom dňa 21.10.2019 vrátil identifikačné znaky žalovanému a krajský súd rozhodol o upustení od potrestania využívajúc oprávnenie sankčnej moderácie.

24. Podľa § 181 ods. 1 SSP: „Fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.“

25. Podľa § 183 SSP: „Žalobca môže rozšíriť správnu žalobu alebo doplniť správnu žalobu o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby.“

26. Podľa § 198 ods. 1 SSP: „Správny súd môže na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobcu rozsudkom a) zmeniť druh alebo výšku sankcie, aj keď orgán verejnej správy pri jej uložení nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy, ak táto sankcia je neprimeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter, b) upustiť od uloženia sankcie, ak účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci.“

27. Podľa § 198 ods. 2 SSP: „Správny súd môže podľa odseku 1 rozhodnúť len tak, ako mohol podľa osobitného predpisu rozhodnúť orgán verejnej správy.“

28. Podľa § 198 ods. 4 SSP: „Rozsudok správneho súdu podľa odseku 1 nahrádza výrok rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy v takom rozsahu, v akom bolo rozhodnuté o zmene druhu alebo výške sankcie alebo upustení od jej uloženia.“

29. Ustanovenie § 198 SSP upravuje výkon sankčnej moderácie správnym súdom. Podstata sankčnej moderácie spočíva v tom, že v rámci správnu žalobou napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy zostane nezmenený výrok o vine za spáchaný priestupok, ale správny súd zmení v prospech žalobcu výrok o sankcii, napríklad upustí od potrestania. Využitie sankčnej moderácie správnym súdom prichádza do úvahy len za splnenia troch podmienok, a to 1. podanie návrhu žalobcom, 2. vykonanie dokazovania a 3. naplnenie zákonných dôvodov. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne, tzn. absencia čo i len jednej podmienky vedie k tomu, že súd sankčné oprávnenie nemôže využiť.

30. Pokiaľ ide o prvú z vyššie uvedených podmienok, podľa ktorej sankčný moderačný postup súdu musí byť navrhnutý samotným žalobcom, právna veda uvádza, že takýto návrh žalobcu má vo svojej podstate povahu žalobného návrhu, ktorým sa zvyrazňuje výhradný dispozičný charakter správneho súdnictva. Moderačný návrh môže byť daný samostatne alebo eventuálne s kasačným (zrušovacím) návrhom. Žalobný návrh sa uplatňuje v správnej žalobe, ktorá môže byť v zmysle § 181 ods. 1 SSP podaná len v zákonom ustanovenej lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje. „Moderačný návrh ako eventuálny by súčasne bolo možné považovať za relevantne uplatnený aj vtedy, ak by k nemu došlo následne počas súdneho konania, teda nebol by obsiahnutý v hneď samotnej správnej žalobe, avšak s odkazom na § 183 by tak musel žalobca učiniť do uplynutia lehoty na podanie správnej žaloby. Znenie § 183 výslovne neumožňuje po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby rozšíriť alebo doplniť žalobný návrh. To znamená, že žalobca musí veľmi zodpovedne zvážiť, čoho sa mieni v konaní domáhať, pretože doplnenie kasačného žalobného návrhu eventuálne aj o moderačný alebo naopak už potom nebude možné.“ (viď Baricová, Fečík, Števíček, Filová a kol.: Správny súdny poriadok, komentár, § 198).

31. Z ustanovenia § 198 ods. 1 SSP *expressis verbis* vyplýva, že súd môže využiť sankčnú moderáciu a rozhodnúť o zmene rozhodnutia orgánu verejnej správy v časti ukladanej sankcie vtedy a len vtedy, ak takýto postup navrhne žalobca. Z povahy takéhoto návrhu ako žalobného vyplýva, že takýto návrh môže žalobca uplatniť buď v samotnej správnej žalobe alebo aj počas súdneho konania ale najneskôr v lehote na podanie správnej žaloby, t. j. v lehote 2 mesiacov od oznámenia rozhodnutia správneho orgánu žalobcovi. Zároveň ani ustanovenie § 195 SSP, ktoré umožňuje správnemu súdu nebyť viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby v oblasti správneho trestania, „neprebije“ ustanovenie § 198 ods. 1 SSP, pretože § 195 sa nevzťahuje na neviazanosť žalobným návrhom, ale len na neviazanosť rozsahom a dôvodmi žaloby. Neviazanosť správneho súdu rozsahom žaloby v zmysle § 195 znamená, že správny súd bude môcť pri zistení príslušných dôvodov zrušiť aj iné bezprostredne súvisiace výroky napadnutého rozhodnutia než tie, ktoré boli napadnuté správnu žalobou (napr. výrok o vine pri

napadnutí výroku o sankcii) avšak nemôže uplatniť moderačný petit, keď sa uplatnil len petit kasačný (viď Baricová, Fečík, Števec, Filová a kol.: Správny súdny poriadok, komentár, § 198).

32. Kasačný súd po preskúmaní znenia správnej žaloby i súdneho spisu zistil, že žalobca návrh na aplikáciu sankčnej moderácie podľa § 198 ods. 1 SSP neuplatnil ani v žalobe ani iným jeho podaním či úkonom v rámci lehoty na podanie žaloby podľa § 183 SSP.

33. Z uvedeného dôvodu dáva kasačný súd za pravdu sťažovateľovi v tom, že krajský súd nebol oprávnený aplikovať § 198 ods. 2 SSP, využiť oprávnenie sankčnej moderácie a samostatne zmeniť rozhodnutia o pokute v časti ukladanej sankcie upustením od potrestania z dôvodu, že absentoval príslušný návrh žalobcu, ktorý Správny súdny poriadok nevyhnutne vyžaduje na uplatnenie takéhoto postupu. Krajský súd preto rozhodol ultra petitum a v rozopre so Správny súdnym poriadkom, následkom čoho je preskúmaný rozsudok potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

34. Okrem absencie žalobného návrhu na využitie sankčnej moderácie predostrel sťažovateľ v sťažnostných námietkach aj ďalšie dôvody, pre ktoré považuje postup krajského súdu spočívajúci v zmene rozhodnutí správnych orgánov v časti uloženej sankcie za nezákonný. Podľa žalovaného v uvedenom prípade neboli splnené ani zákonné dôvody na aplikáciu upustenia od potrestania vyplývajúce z § 198 ods. 1 písm. b) posledná veta a § 198 ods. 2 SSP. Týmito zákonnými dôvodmi sú: 1) účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci a 2) upustiť od potrestania mohol v preskúmanom rozhodnutí aj orgán verejnej správy. Oba tieto zákonné dôvody systematicky konštituujú podmienku č. 3 uvedenú v bode 29 tohto rozsudku.

35. Kasačný súd už nepovažuje za potrebné vyjadriť sa k uvedeným sťažnostným bodom, lebo preskúmaný rozsudok je potrebné zrušiť už len pre absenciu žalobného návrhu, ktorý je prvoradým predpokladom pre využitie sankčnej moderácie. Ani po vrátení veci krajskému súdu už nebude možné využiť moderačný postup, lebo nedostatok žalobného návrhu už nie je možné zhojiť, a preto je posudzovanie ďalších kasačných bodov ohľadne nesplnenia podmienok pre sankčnú moderáciu nadbytočné.

36. Kasačný súd pre úplnosť dopĺňa, že rozsudkom krajského súdu sp.zn. 5S/65/2019 zo dňa 21.09.2021 došlo k zrušeniu rozhodnutí o vyčiarknutí žalobcu zo zoznamu znalcov a vrátení veci na ďalšie konanie správneho orgánu. Zároveň však podotýka, že uvedená skutočnosť nemá vplyv na právnu kvalifikáciu konania žalobcu spočívajúcom v nevrátení identifikačných znakov znalca ako priestupku, za ktorý správny orgán uložil pokutu preskúmanými rozhodnutiami.

37. Podľa § 8 ods. 1 písm. e/ zákona o znalcoch: „po vyčiarknutí zo zoznamu je fyzická osoba alebo právnická osoba povinná odovzdať ministerstvu do 15 dní preukaz a textovú časť úradnej pečiatky.“

38. Podľa § 26 ods. 1 písm. b/ zákona o znalcoch: "priestupku sa dopustí ten, kto poruší povinnosť podľa § 8 ods. 3 tohto zákona.“

39. Rozhodnutiami o pokute preskúmanými v tomto konaní došlo k uloženiu pokuty za spáchanie priestupku spočívajúceho v nevrátení preukazu znalca a textových častí pečiatok žalovanému v období od 1.3.2016 do 4.8.2016, t. j. v čase, keď bolo v platnosti právoplatné rozhodnutie ministerstva spravodlivosti o vyčiarknutí zo zoznamu znalcov. Neskorším zrušením tohto rozhodnutia krajským súdom v roku 2021 a vrátením veci na ďalšie konanie správneho orgánu nedošlo k legalizácii konania žalobcu spočívajúcom v nevrátení identifikačných znakov znalca ex post facto, pretože toto protiprávne konanie je samostatným priestupkom a je nesporné, že v čase jeho spáchania boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty priestupku, vrátane objektívnej stránky týkajúcej sa času spáchania „do 15 dní od vyčiarknutia zo zoznamu“. V období roku 2016, za ktoré sa žalobca postihuje uloženou pokutou, bolo vyčiarknutie zo zoznamu znalcov platné. Zrušenie rozhodnutia o vyčiarknutí zo zoznamu znalcov krajským súdom nastáva až dňom právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku krajského súdu, tzn. nie od počiatku (ex tunc), t. j. od vydania rozhodnutia o vyčiarknutí zo zoznamu

znalcov. Právna veda pozná inštitút ničotnosti, resp. nulity rozhodnutia správneho orgánu ex tunc len v prípade, že správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. a) a b) SSP, t. j. a) ak bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu alebo b) ho vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený. V uvedenom prípade však krajský súd zrušil rozhodnutia o vyčiarknutí zo zoznamu znalcov z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. d) a g) SSP, t. j. d) pre nepreskúmateľnosť a g) pre podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

40. Nakoľko kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) SSP, rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude krajský súd viazaný právnym názorom kasačného súdu. Po vrátení veci bude krajský súd povinný opätovne konať a rozhodnúť, pričom bude viazaný výlučne kasačným petitom, ktorý vo veci žalobca uplatnil, a teda krajský súd nebude oprávnený využiť sankčnú moderáciu.

41. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne v zmysle § 467 ods. 3 SSP krajský súd.

42. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd SR ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie :**

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.